

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Lenkou Loudovou ve věci

žalobce: **X. X.**, narozený dne X
státní příslušnost Ukrajina
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2021, č. j. CPR-22408-2/ČJ-2021 - 930310-V242

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2021, č. j. CPR-22408-2/ČJ-2021-930310-V242 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým bylo potvrzeno rozhodnutí Krajského ředitelství policie hl. města Prahy (dále jen „**správní orgán I. stupně**“) ze dne 24. 7. 2021, č. j. KRPA-190239-15/ČJ-2021-000022-SV, o správním vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

„**zákon o pobytu cizinců**“), a doba, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států EU, byla

stanovena v délce jednoho roku a podle ustanovení § 118 odst. 3 téhož zákona byla stanovena doba k vycestování do 20 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

II. Žalobní body

- Žalobce pokládal napadané rozhodnutí za nepřiměřeně tvrdé a porušující § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „**správní řád**“) a § 174a zákona o pobytu cizinců. Provedeným dokazováním bylo zjištěno, že se žalobce dopustil neoprávněného pobytu v rozsahu 99 dnů, kdy jej k tomuto jednání dohnala špatná ekonomická situace, kterou dokresluje již skutečnost, že předmětná protiprávnost byla odhalena v okolí kasina B. Žalobce pochází z poměrně chudého státu, ke spáchání posuzované protiprávnosti jej dovedla tíživá osobní situace, a nikoliv neúcta k místnímu právnímu řádu. Jakkoliv si žalobce uvědomuje, že se dopustil protiprávnosti, tak se nedomnívá, že by její intenzita naplňovala kritéria pro uložení správního vyhoštění, protože pokládá napadané rozhodnutí za porušující § 174a zákona, neboť je možné na něj působit mírnějším a výchovnějším způsobem, a to cestou správního vyhoštění v rozsahu jednotek měsíců.

III. Vyjádření žalovaného

- Žalovaný ve svém postupu neshledal žádné pochybení, domníval se, že postupoval v souladu se zákony, ostatními právními předpisy i mezinárodními smlouvami, které jsou součástí právního řádu, navrhl, aby žaloba byla zamítnuta.

IV. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

- Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**s. ř. s.**“), jelikož žalovaný souhlasil s projednáním věci bez jednání a žalobce v poskytnuté lhůtě nevyjádřil svůj nesouhlas s takovýmto postupem. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobcem uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
- Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona o pobytu cizinců policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na pět let, pobývá-li cizinec na území bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.
- Podle § 3 správního řádu nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

7. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště. Účastník řízení je povinen v rámci řízení poskytnout ministerstvu veškeré relevantní informace potřebné k posouzení přiměřenosti vydaného rozhodnutí.
8. Podstatou žalobních námitek žalobce je důraz na skutečnost, že jeho neoprávněný pobyt byl správními orgány vyhodnocen neadekvátně, když nebylo dostatečně přihlédnuto k jeho spolupráci se správními orgány, k jeho sebereflexi a ponaučení, šlo o ojedinělý excés, do své situace se dostal z ekonomických důvodů, mělo být uloženo toliko vyhoštění v rozsahu jednotek měsíců.
9. Prvostupňové rozhodnutí vychází ze zjištění, že cizinec pobýval na území České republiky (dále jen „ČR“) v období od 16. 4. 2021 do 23. 7. 2021, kdy byl zajištěn, bez platného oprávnění k pobytu. K délce zákazu pobytu prvostupňový orgán uvedl, že se cizinec do neoprávněného pobytu dostal vědomě, cíleně přicestoval za prací, i když na tuto činnost neměl oprávnění, zároveň neučinil žádné kroky k legalizaci pobytu, ani k vycestování, dobrovolně situaci neřešil, byl až zajištěn při pobytové kontrole, jeho neoprávněný pobyt byl dlouhodobý. Bylo přihlédnuto i k mladému věku žalobce a ke skutečnosti, že jde z jeho strany o první porušení zákona o pobytu cizinců, zákaz pobytu byl uložen ve spodní hranici zákonného rozpětí, v délce jednoho roku.
10. Žalovaný pak toto odůvodnění zhodnotil jako dostatečné, srozumitelné a přesvědčivé, doplnil, že ani případná neutěšená ekonomická situace nemůže být důvodem nepřiměřenosti správního vyhoštění, zde odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Azs 79/2016-39 ze dne 8. 6. 2019. Žalovaný tvrzení o špatné ekonomické situaci považoval za účelové, s ohledem na místo, kde byl cizinec kontrolován policií (tj. v kasinu).
11. Je na uvážení správního orgánu, jak dlouhou dobu, s přihlédnutím ke konkrétním okolnostem případu, pro správní vyhoštění v rámci zákonného rozpětí stanoví. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 12. 2016, č. j. 10 Azs 181/2016 - 41, uvedl, že: *„Otázka stanovení doby, po kterou není umožněn cizinci vstup na území, je plně v diskreční pravomoci správního orgánu. Závisí-li rozhodnutí správního orgánu na správním uvážení, soudy ve správním soudnictví přezkoumávají pouze to, zda správní orgán při svém rozhodování nepřekročil meze správního uvážení, tj. „samotné správní rozhodnutí podléhá přezkumu soudu pouze v tom směru, zda nevybočilo z mezí a hledisek stanovených zákonem, zda je v souladu s pravidly logického usuzování a zda premisy takového úsudku byly zjištěny řádným procesním postupem.“* Úkolem soudu tedy není nahradit správní orgán v jeho kompetenci ani nahradit správní uvážení uvážením soudním (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2003, čj. 5 A 139/2002-46).
12. Správní orgány zohlednily při úvaze o délce zákazu pobytu všechny relevantní okolnosti. Soud ve shodě se správními orgány konstatuje, že neoprávněný pobyt žalobce byl úmyslným protiprávním jednáním, kdy tento pobyt byl plánovaný, stejně jako byla plánována a vykonávána výdělečná činnost bez potřebného oprávnění, délka protiprávního pobytu přitom trvala více než tři měsíce, žalobce dobrovolně svou Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

situaci nijak neřešil, ke spolupráci se správními orgány došlo až po jeho zajištění, správní orgány též správně přihlédly k mladému věku žalobce a ke skutečnosti, že se jednalo o ojedinělé porušení zákona. Soud se zabýval též tvrzením žalobce, že se daného porušení zákona dopustil pod tíhou nepříznivé ekonomické situace, přičemž soud konstatuje, že tato skutečnost nijak z výsledku žalobce ani z obsahu spisu nevyplývá, v žalobě je pak toliko obecné tvrzení o tíživé osobní situaci, bez jakékoli konkretizace. Samotnou ekonomickou motivaci k neoprávněnému pobytu nelze považovat za skutečnost, kterou by bylo třeba zohlednit ve prospěch cizince. Soud se neztotožňuje ani s žalobním tvrzením, že u žalobce došlo k sebereflexi, když toto ze správního spisu nevyplývá, žalobce toliko při výsledku připustil, že vycestuje dobrovolně. Soud má po zhodnocení těchto okolností za to, že uložení správního vyhoštění a zákazu pobytu v délce jednoho roku je zcela adekvátní, nijak přitom nevybočuje z obvyklé praxe správních orgánů.

13. Pokud bylo namítáno porušení ustanovení § 174a zákona o pobytu cizinců, kdy nebylo dostatečně zohledněno, že žalobce k jednání dohnala špatná ekonomická situace, soud uvádí, že správní orgány se přiměřeností dopadů správního vyhoštění dostatečně zabývaly, správní orgán prvního stupně na straně 4, 5 prvostupňového rozhodnutí, žalovaný pak na straně 5 napadeného rozhodnutí. Tvrzenou špatnou ekonomickou situací se žalovaný zabýval, shledal, že ekonomické potíže na straně cizince nejsou důvodem, pro který by nebylo možné správní vyhoštění uložit, odkázal zde na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2019 č. j. 2 Azs 79/2016-39. S tímto závěrem se lze ztotožnit, byť ekonomické poměry jsou jedním z kritérií, které jsou zvažovány při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí, v tomto konkrétním případě zcela obecné tvrzení o špatné ekonomické situaci cizince a poukázání na skutečnost, že země původu je poměrně chudý stát, nezpůsobuje nepřiměřenost správního vyhoštění (když správní orgány mimo to hodnotily, že žalobce má prostředky na vycestování, nemá v ČR pohledávky, ani závazky, v ČR nemá žádné vazby, nemá zde rodinu, naopak veškeré jeho vazby jsou na Ukrajině, přicestoval jako turista, byl si tedy vědom dočasnosti pobytu, je dospělý, zdravý, žil zde a pracoval bez oprávnění déle než tři měsíce). Závěr o přiměřenosti dopadů rozhodnutí o správním vyhoštění je tak správný.
14. Pokud bylo obecně namítáno porušení ustanovení § 3 správního řádu (podle kterého nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2), žalobce neuvádí konkrétní nedostatky zjištění správních orgánů, námitka tak není dostatečně určitá, aby se jí soud mohl zabývat.
15. Jiné vady napadeného rozhodnutí namítány nebyly, soud pak neshledal v postupu žalovaného ani v jeho rozhodnutí žádné jiné vady, kterými by se musel zabývat z úřední povinnosti. Ze všech shora uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
16. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 2. listopadu 2021

JUDr. Lenka Loudová v. r.

samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje P. F.